

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Професійний розвиток педагога

Матеріали ІV регіонального науково-практичного семінару
*«Сучасний вчитель початкових класів:
реалії та перспективи»*
10 грудня 2013 року

Рівне
Видавець О.Зень
2013

УДК 373.3.011.3-051.
ББК 74.204.2
П-84

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 4 від 24 листопада 2013 р.)

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович** – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ – **голова оргкомітету;**
- Поніманська Тамара Іллівна** – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету;**
- Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук., професор, проректор з науково-педагогічної та навчально-методичної роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету;**
- Сілков Валерій Васильович** – кандидат педагогічних наук, професор, декан педагогічного факультету РДГУ;
- Колупаєва Тетяна Євстафіївна** – кандидат педагогічних наук, професор;
- Бричок Борис Павлович** – кандидат педагогічних наук, професор;
- Яковишина Тетяна В'ячеславівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Гудовсек Оксана Анатоліївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Шевців Зоя Михайлівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Бричок Світлана Борисівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Боровець Олена Віталіївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Веремчук Алла Петрівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Міщеня Оксана Миколаївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;

Рецензенти:

- Чепіль Марія Миронівна** – доктор педагогічних наук, завідувач кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
- Пальчевський Степан Сергійович** – доктор педагогічних наук, професор кафедри загальної і соціальної педагогіки та управління освітою Рівненського державного гуманітарного університету

Професійний розвиток педагога. Матеріали IV регіонального науково-практичного семінару «Сучасний вчитель початкових класів: реалії та перспективи» – Рівне: О.Зень, 2013.- 160 с.

ISBN 978-617-601-074-6

У матеріалах IV регіонального науково-практичного семінару подаються статті викладачів Рівненських вищих навчальних закладів, статті та конспекти навчальних занять вчителів загальноосвітніх шкіл. Представлена тематика розроблена з урахуванням сучасного вітчизняного та зарубіжного педагогічного досвіду, досягнень педагогічної та психологічної науки.

Матеріали були представлені на науково-практичному семінарі "Сучасний вчитель початкових класів: реалії та перспективи", проведеного кафедрою педагогіки початкової освіти за участю представників міського управління освіти, викладачів, завучів та вчителів шкіл.

Матеріали розраховані на викладачів, вчителів та студентів психолого-педагогічних спеціальностей.

*За достовірність фактів, дат, назв і т.п. відповідають автори статей.
Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.*

ISBN 978-617-601-074-6

© Автори статей, 2013

і методів навчання, поєднання знань предмета та методики його навчання, інтеграцію навчально-методичної та науково-методичної діяльності студентів.

Принцип зв'язку теорії і практики, який передбачає дотримання балансу між вивченням теоретичного матеріалу і практичним застосуванням здобутих методичних знань під час лабораторно-практичних занять та шкільної практики.

Принцип свідомості і активності полягає в тому, що суб'єктна позиція студента у навчанні, здатність до самостійного вирішення спочатку освітніх, а потім і професійних завдань, сприяє формуванню методичної компетентності майбутнього педагога.

Принцип систематичності та послідовності забезпечується послідовним оволодінням методичними знаннями, формуванням методичних компетенцій у ході професійної підготовки у вищому навчальному закладі.

Принцип посилення творчої спрямованості методичної підготовки сприяє розвитку методичного мислення майбутнього педагога шляхом розв'язання методичних задач проблемного і творчого характеру, виконання дослідницьких завдань.

Принцип варіативності забезпечує реалізацію індивідуального та диференційованого підходів до методичної підготовки, дає змогу визначати можливі індивідуальні освітні маршрути студентів у ході методичної підготовки.

Принцип індивідуально-особистісної адресності підготовки, тобто орієнтація на наявні професійні знання, особистісні якості, професійно важливі для педагогічної діяльності, професійні інтереси і потреби педагога з метою його професійного становлення та розвитку, врахування суб'єктивного досвіду.

Таким чином, впровадження вищезазначених принципів методичної підготовки студентів сприятиме вдосконаленню навчального процесу, активізації пізнавальної діяльності студентів та розвитку їхнього творчого мислення, вибору ефективних форм і методів навчання, формуванню індивідуального методичного стилю майбутніх педагогів.

Проте не потрібно перебільшувати значення того чи іншого принципу, а необхідно використовувати їх у системі. Лише на основі комплексного застосування принципів методичної підготовки майбутніх педагогів можливо спроектувати і реалізувати оптимальний навчальний процес, забезпечити професійне становлення майбутнього фахівця.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у розробленні моделі методичної підготовки вчителя біології з урахуванням наведених принципів.

Список використаних джерел

1. Вітвицька С. С. Основи педагогіки вищої школи : підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів магістратури / С. С. Вітвицька. – К. : Центр навчальної літератури, 2006. – 384 с.
2. Орлова Л. Н. Система методической подготовки учителей биологии в педагогическом вузе : дисс. доктора пед. наук : 13.00.02 / Орлова Людмила Николаевна. – Омск, 2005. – 382 с.
3. Педагогика : учеб. пособ. для студ. пед. учеб. завед. / В. А. Слостенин, И. Ф. Исаев, А. И. Мищенко, Е. Н. Шиянов. – 3-е изд. – М. : Школа-Пресс, 2000. – 512 с.
4. Туркот Т. Психодидактика фізики як засіб підготовки майбутніх учителів до практичної діяльності в умовах оновленої школи / Тетяна Туркот // Фізика та астрономія в школі. – 2003. – № 1. – С. 10–13.
5. Чобітько М. Г. Педагогічні принципи особистісно орієнтованої професійної підготовки майбутніх учителів / М. Г. Чобітько // Неперервна професійна освіта: теорія і практика. – 2005. – Вип. 1. – С. 135–141.

АРТПЕДАГОГІКА - НОВИЙ НАПРЯМ В СИСТЕМІ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Гудовсек Оксана Анатоліївна

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри педагогіки початкової освіти

Рівненського державного гуманітарного університету

Предмети художньо-естетичного циклу завжди займали і займають особливе місце у вихованні молодших школярів. Мистецтво - найважливіший засіб залучення школяра до загальнолюдських духовних цінностей через власний внутрішній досвід, через емоційне переживання. Воно виражає і формує ставлення людини до усіх явищ буття і до самого себе, ненав'язливо вводить дитину в контекст культури людських відносин, стимулює розвиток творчого початку в самому широкому сенсі.

Власне самим життям диктується необхідність вирішувати найважливіші для нашого майбутнього завдання виховання творчої особистості дитини, його здатності будувати життя за законами краси.

Формування особистості, розвиток її творчого потенціалу, самореалізація людини залежать від багатьох факторів, серед яких важливе місце займає її емоційний стан і самопочуття. Тому не випадковий інтерес до артпедагогіки - новому напрямку в системі виховання молодших школярів через мистецтво та художньо-творчу діяльність (образотворчу, музичну, театральну-ігрову тощо).

Артпедагогіка (естетопедагогіка або психологія мистецтва) базується на трьох основних наукових знаннях: педагогіки, психології та мистецтві.

Однак, єдиної думки щодо тлумачення терміну артпедагогіки до теперішнього часу не існує. Педагоги і психологи вкладають у це поняття різний зміст.

Так доктор педагогічних наук Наталя Юріївна Сергєєва пропонує розглядати артпедагогіку як інноваційну, розвиваючо-оздоровчу технологію, молодий, особливий напрям педагогічної науки, що вивчає природу, закономірності, принципи, механізми залучення мистецтва та художньої діяльності для вирішення професійних педагогічних завдань [1]. Вона бачить артпедагогіку, як потужний засіб корекції відхилень розвитку у дітей. Натомість, Т. А. Соколова визначає ефективність використання артпедагогічних освітніх технологій у процесі оволодіння учнями продуктивними засобами розумової діяльності та освоєння знаннями, уміннями та навичками [2]. В свою чергу О. Черевко, визначає артпедагогіку як галузь педагогіки, в межах якої в навчальному процесі використовується художнє мистецтво, музична та театральна педагогіка, а також художня арт-терапія, казкотерапія, фотоколаж та ін. [4].

Таким чином, для психологів артпедагогіка часто є синонімом арт-терапії і використовується в контексті роботи з дітьми з обмеженими можливостями. Проте останнім часом педагоги все більше звертаються до методів і технологій артпедагогіки для підвищення ефективності роботи з молодшими школярами в загальноосвітніх школах, а також при роботі з обдарованими дітьми [3].

Сучасні дослідники відзначають освітню, виховну, розвивальну, та психологічну функції артпедагогіки. Так як використання артпедагогіки не руйнує структуру уроку в початковій школі, а грамотно вписується в зміст і форми роботи, то можливо її застосування педагогами для більш успішного проходження процесу адаптації першокласників до нових для них умов, колективу та діяльності.

Артпедагогіка покликана забезпечити розробку теорію та практику особистісно зорієнтованого естетичного виховання, головна мета якого є розвиток емоційно-чуттєвої культури та збереження душевного спокою дитини.

Сутність артпедагогіки полягає по-перше в її виховних функціях, вона впливає на етичні, естетичні, комунікативно-рефлексивні основи особистості та сприяє адаптації за допомогою мистецтва. Крім того артпедагогіка реалізує ще й психологічні функції, допомагає дітям долати свої психологічні проблеми, встановлювати емоційну рівновагу, переключатися з негативних переживань на позитивні емоції.

Мета статті полягає у аналізі теоретико-методологічних основ артпедагогіки, визначені її особливостей в системі початкової освіти.

Артпедагогіка - самостійна галузь педагогічної науки, що вивчає закономірності виховання і розвитку людини засобами мистецтва. Вона має єдині кінцеві цілі із загальною педагогікою - допомогти дитині навчитися розуміти себе і жити у злагоді з самим собою, навчитися жити разом з іншими людьми, навчитися пізнавати навколишній світ, тобто допомогти розвиватися особистості в її соціалізації та самореалізації. Особливістю артпедагогіки є те, що вона оперує засобами мистецтва та художньо-творчої діяльності, які володіють розвивальним та виховним потенціалом.

У процесі навчання і виховання на заняттях з артпедагогіки не ставиться мета навчити учнів початкових класів малювати («правильно», «подібно», «точнісінько» і т.д.).

Методи і прийоми артпедагогіки розвивають і підсилюють увагу до почуттів, надають можливість для самовираження і самопізнання; допомагають дитині набути комунікативних навичок та досвіду творчої роботи в колективі, розвивають уяву і творче мислення.

Виділення концептуальних ідей артпедагогіки дозволяє розглянути загальну спрямованість цієї галузі педагогічних знань, зокрема ідеї: гуманізації, креативності, інтегративності та рефлексивності.

Гуманізація - стрижень нового педагогічного мислення, головною установкою якого є звернення до особистості, до людини як найвищої цінності. Ідея гуманізму є першорядною для артпедагогіки і перетворюється на принцип діяльності артпедагога, якщо реалізується по відношенню до кожної дитини незалежно від її художніх, інтелектуальних та інших здібностей.

Для артпедагогіки характерним є пріоритет виховних цілей над цілями навчання. Ідея гуманізму реалізується і в змісті виховання, насичених його «вічною» проблематикою (Добро і зло, Любов, Мудрість, Краса), звернених до внутрішнього світу учня. Ефективна взаємодія між учителем і учнем є підставою для взаємного розвитку, самовдосконалення і призначається для розкриття індивідуального творчого потенціалу.

Ідея креативності. Прихильники креативності як феномена виділяють чотири основні аспекти, що є значущими для артпедагогіки: креативне середовище, креативна особистість, креативний продукт і креативний процес.

Ідея рефлексивності. Розвиток рефлексивної культури особистості є однією з провідних ідей сучасної освіти. Така культура характеризується готовністю і здатністю творчо осмислювати і переборювати проблемно-конфліктні ситуації вміннями знаходити нові значення та цінності, вміннями адаптуватися в незвичних міжособистісних системах відносин, вміннями ставити і вирішувати неординарні практичні завдання. Основним показником рефлексивної культури особистості є здатність працювати в умовах невизначеності, що свідчить про взаємозв'язок рефлексії та творчості особистості, про значення рефлексії у формуванні мотивації школярів до саморозвитку. Артпедагогіка, використовуючи засоби мистецтва і організовуючи художньо-творчу діяльність дітей, сприяє інтенсифікації рефлексії і в сфері мислення, і в сфері спілкування, і в сфері діяльності, і в сфері самопізнання.

Ідея інтегративності. Одним з факторів розкриття та реалізації особистісного потенціалу учнів є інтегративність педагогічного процесу. Ідея інтегративності закладена в самій сутності артпедагогіки, заснованої на використанні у вихованні різних видів мистецтва. Гармонійне поєднання всіх видів і форм організації різноманітної художньої діяльності спрямоване на збагачення морально-естетичного вигляду учня початкових класів, виховання у нього естетичного ставлення до мистецтва і до навколишнього, формування уявлень про різні види мистецтва та оволодінні практичними способами художньої діяльності.

Серед принципів артпедагогіки виділяють: принцип самовираження і спонтанності; принцип унікальності; принцип співтворчості.

Охарактеризуємо їх детальніше.

Принцип самовираження і спонтанності проявляється в тому, що кожен учень молодшого шкільного віку у процесі занять самовиражається, його творчість носить спонтанний характер. Для забезпечення позитивного емоційного самопочуття і досягнення гармонії з самим собою, з оточуючими людьми необхідно давати безпечний вихід своїм емоціям. У ході виконання творчих завдань зміцнюється віра у власні сили, розвивається індивідуальність, реалізуються власні ідеї. Дитина освоює додаткові способи і засоби вираження своїх почуттів, емоцій, самого себе.

Принцип унікальності передбачає відсутність заданого зразка в запропонованих молодшим школярам творчих роботах. Будь-який результат - продукт індивідуального або колективного досвіду. Цим він цікавий і унікальний. Малюнок, виконаний дитиною, володіє самоцінністю незалежно від змісту, форми і якості, так як об'єктивує і зберігає внутрішні переживання і почуття дитини. Реалізація даного принципу вимагає організації вільної творчої діяльності дітей таким чином, щоб її результат був задалегідь успішний і не був би предметом оцінки.

Принцип співтворчості. Індивід стає особистістю, завдяки спілкуванню і пов'язаному з ним відокремленню. Мова творчості один з найефективніших мов у спілкуванні з іншими людьми. У спільній творчій діяльності легше виявити індивідуальність кожної дитини, побачити його проблеми і труднощі. У процесі виконання творчих завдань вирішується найважливіше завдання виховання - входження молодших школярів в соціальне життя. Тільки в колективі найбільш повно і яскраво розвивається і проявляє себе окрема особистість. Колектив не поглинає, а розкріпає особистість, відкриває широкий простір для її всебічного і гармонійного розвитку. Організація спільного малювання (співтворчості) допомагає придбати цілий комплекс дуже важливих для соціального розвитку навичок, що сприяють досягненню емоційного благополуччя дитини молодшого шкільного віку в класі: визнання і прийняття іншого (успішно працювати з ким-небудь можна, якщо розумієш цю людину), взаємодія, залучення до групової діяльності (людина стає членом спільноти людей, що виконують єдине завдання), комунікація в групі (неможливо виконати загальне завдання, якщо не навчився домовлятися з іншими людьми, не вміє слухати іншого, не вміє донести до нього свою ідею), відносини взаємозалежності в групі, підтримка і довіра, групова згуртованість (загальний успіх - це успіх кожного).

На сучасному етапі педагогіки-практики застосовують ряд методів артпедагогіки, які сприяють творчому розвитку молодших школярів. Серед таких методів можна виділити спрямовану уяву; образно-символічне малювання; ігри - вправи з образотворчим матеріалом; спільну образотворчу діяльність тощо.

Особливість занять з використанням артпедагогічних методів в початковій школі полягає в тому, що наявність творчих здібностей у дітей не є важливим, оскільки акцент робиться на вільному вираженні своїх думок, почуттів і переживань, а не на художньо-естетичних якостях арт-робіт.

Список використаних джерел

1. Сергеева Н.Ю. К вопросу о содержании понятия арт-педагогика /Н. Ю. Сергеева // Вестник докторантов, аспирантов, студентов: ЧГПУ – 2008. – № 1 (11). – Т.2. – С. 114 -120
2. Соколова Т. А. Артпедагогика как инновационная сфера научного знания и педагогической практики [Электронный ресурс] / Т. А. Соколова. – Режим доступа: gaduga. rkc-74.ru
3. Соколова, Т.А. Теоретико-методологические основы арт-педагогики/ Т.А.Соколова //Методист.-2008.- №8.-С.58-63.
4. Черевко О. В. Арт-педагогика в работе учителя-предметника и классного руководителя [Электронный ресурс] / О. В. Черевко. – Режим доступа: <http://45minut. info/load/22>.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ДОСВІДУ В.СУХОМЛИНСЬКОГО В СУЧАСНИХ УМОВАХ

*Дерманська Наталі Вікторівна,
вчитель початкових класів,
спеціалізована школа №15, м. Рівне*

Теоретична частина

Людина стає особистістю, здобуваючи соціальний досвід, у якому, за І.Лернером, можна виділити чотири психологічні структури: досвід знань, досвід умінь і навичок, досвід творчої діяльності та досвід емоційно-ціннісного ставлення до навколишнього світу.

Специфіка роботи школи В.Сухомлинського ("Школа радості", "Уроки мислення", "Свято книги",

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
-----------	---

НАПРЯМ

"АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ"

<i>Павелків Роман Володимирович</i> ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	5
<i>Сілков Валерій Васильович</i> ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДІЙСНЮВАТИ НАСТУПНІСТЬ У НАВЧАННІ МАТЕМАТИКИ МІЖ I-IV ТА V-VI КЛАСАМИ	7
<i>Колупаєва Тетяна Євстафіївна</i> СТАНДАРТИ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ВИМІРІ	10
<i>Белаши Тетяна Степанівна</i> ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА	13
<i>Болгар Олена Миколаївна</i> ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛІВ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ	16
<i>Боровець Олена Віталіївна</i> ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	19
<i>Бричок Борис Павлович</i> МАЙБУТНІЙ ВЧИТЕЛЬ ФОРМУЄТЬСЯ ЩЕ ЗА ШКІЛЬНОЮ ПАРТОЮ	22
<i>Бричок Світлана Борисівна</i> ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА: ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ РОЗВИТКУ	24
<i>Веремчук Алла Петрівна</i> ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВЧИТЕЛЯ І СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ЙОГО ОСОБИСТОСТІ	28
<i>Гданьян Олександр Олександрович</i> ДИДАКТИЧНА МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	31
<i>Грицай Наталія Богданівна</i> ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ У СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ШКОЛІ	33
<i>Гудовсек Оксана Анатоліївна</i> АРТПЕДАГОГІКА - НОВИЙ НАПРЯМ В СИСТЕМІ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	35
<i>Дерманська Наталі Вікторівна</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ДОСВІДУ В.СУХОМЛІНСЬКОГО В СУЧАСНИХ УМОВАХ	37
<i>Дмитренко Галина Олександрівна</i> ОСНОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПІДХОДУ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ	40
<i>Захарчук Зоя Олександрівна</i> ХОРОВА ДЕКЛАМАЦІЯ ЯК ЗАСІБ УСВІДОМЛЕННЯ ФАКТИЧНОГО ТА ОБРАЗНОГО ЗМІСТУ ВІРША, ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ВИРАЗНОГО ЧИТАННЯ	42
<i>Іскра Лілія Віталіївна</i> ІДЕЇ ВИХОВАННЯ В ДУСІ МИРУ У СУЧАСНІЙ ШКІЛЬНІЙ ОСВІТІ	47

<i>Катеринюк Вікторія Іванівна</i>	ГУМАНІСТИЧНА СПРЯМОВАНІСТЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ШЛЯХ ПОПЕРЕДЖЕННЯ КОНФЛІКТІВ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ	48
<i>Красовська Ольга Олександрівна</i>	ЗНАННЄВИЙ КОМПОНЕНТ У ЗМІСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В ГАЛУЗІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ	50
<i>Мартинчук Ольга Володимирівна</i>	БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС У ЙОГО ГЕНЕЗИСІ ТА РОЗВИТКУ	53
<i>Міщенко Оксана Миколаївна</i>	ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ САМОСВІДОМОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	56
<i>Мішук Наталія Андріївна</i>	РОЗВИТОК КРЕАТИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК ПРОГНОЗУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ	59
<i>Петрушина Неоніла Павлівна</i>	НАДАННЯ ПІДТРИМКИ УЧНЯМ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ	62
<i>Рудич Зінаїда Володимирівна</i>	СОЦІОКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНЦІЯ В МЕРЕЖІ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ	64
<i>Сафронюк Інна Іванівна</i>	ПРИКЛАДНА ІННОВАТИКА В СКЛАДНИХ УМОВАХ	66
<i>Шевців Зоя Михайлівна</i>	ПРАКТИКА ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО- ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	69
<i>Шутяк Володимир Георгійович</i>	ПРО ПОЛІТЕХНІЧНУ ОСВІТУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	71
<i>Яковишина Тетяна В'ячеславівна</i>	ІННОВАЦІЙНА ПЕРЕБУДОВА НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ У РОБОТІ КАФЕДРИ ПЕДАГОГІКИ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	75
<i>Юрчик Леся Михайлівна</i>	ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	78

НАПРЯМ

"РЕАЛІЗАЦІЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ СУЧАСНОЇ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ"

<i>Андрущук Мирослава Володимирівна,</i>	УКРАЇНСЬКЕ ЧИТАННЯ 3 КЛАС	81
<i>Болгар Олена Миколаївна</i>	ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ТА ІМІДЖ СУЧАСНОГО ВЧИТЕЛЯ	84
<i>Гойда Ольга Петрівна</i>	УРОК АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ. 2 КЛАС (ЗА ПІДРУЧНИКОМ О. КАРП'ЮК)	86
<i>Грибчук Світлана Миколаївна, Невелічук Лариса Петрівна</i>	РЕАЛІЗАЦІЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАННІ МОЛОДШИХ КЛАСІВ	89
<i>Грицюта Олена Анатоліївна, Кривко Валентина Григорівна, Мосійчук Галина Анатоліївна</i>	РЕАЛІЗАЦІЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	91
<i>Дзюбук Галина Володимирівна</i>	ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ В "ШКОЛІ ЩАСЛИВОЇ ДИТИНИ"	96

<i>Дубінська Олена Володимирівна</i> ІНТЕГРОВАНІЙ УРОК (ЧИТАННЯ, ПРИРОДОЗНАВСТВО, ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО) 1 КЛАС	<u>98</u>
<i>Кухарчук Валентина Степанівна</i> УРОК ПИСЬМА В БУКВАРНИЙ ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	<u>100</u>
<i>Мащенко Вікторія Ігорівна</i> ОЗНАЙОМЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ З ЕЛЕМЕНТАМИ МИЛОЗВУЧНОСТІ ТА ВИРАЗНОСТІ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	<u>103</u>
<i>Миронюк Галина В'ячеславівна</i> ПСИХОЛОГО-ЛІНГВІСТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	<u>106</u>
<i>Порадюк Оксана Миколаївна</i> ОПТИМАЛЬНІ ШЛЯХИ САМОРОЗВИТКУ, САМОВДОСКОНАЛЕННЯ ТА САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	<u>109</u>
<i>Приходько Лариса Миколаївна</i> ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ІГОР, ІГРОВИХ СИТУАЦІЙ У НАВЧАЛЬНО - ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	<u>112</u>
<i>Раджабова Тетяна Миколаївна</i> УРОК СЛОВЕСНОСТІ В 2-ОМУ КЛАСІ	<u>115</u>
<i>Рябова Олена Анатоліївна</i> УРОК МАТЕМАТИКИ 1 КЛАС	<u>118</u>
<i>Саковська Тетяна Миколаївна</i> ВИХОВНА ГОДИНА. 1 КЛАС	<u>121</u>
<i>Сидорук Галина Василівна</i> УРОК З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ (4 КЛАС ЗА ПІДРУЧНИКОМ О. КАРП'ЮК)	<u>124</u>
<i>Стельмах Ольга Миколаївна</i> ВИХОВНА ГОДИНА	<u>127</u>
<i>Суржук Тетяна Борисівна</i> ОПРАЦЮВАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ТЕКСТУ В УМОВАХ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	<u>129</u>
<i>Тимошенко Оксана Анатоліївна</i> ВИХОВНА ГОДИНА	<u>132</u>
<i>Тишина Вікторія Вікторівна</i> ВИХОВНА ГОДИНА 3 КЛАС	<u>137</u>
<i>Ткачук Ольга Сергіївна</i> ФОРМУВАННЯ ФОНЕТИКО-ОРФОЕПІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	<u>140</u>
<i>Усач Лариса Володимирівна</i> ВЗАЄМОДІЯ ПЕДАГОГА ТА СІМ'Ї ПРИ ФОРМУВАННІ ЕТНОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	<u>141</u>
<i>Фірсова Ольга Валеріївна</i> УРОК МАТЕМАТИКИ. 3 КЛАС	<u>145</u>
<i>Шоха Олена Святославівна</i> УКРАЇНСЬКА МОВА. 3 КЛАС	<u>149</u>
<i>Яценя Алла Володимирівна</i> МАТЕМАТИКА. 1 КЛАС	<u>153</u>